

İMANIMI NEDEN YENİLEMELİYİM?

İnsan hayat serüvenine başladığı andan itibaren sürekli bir değişime ve yenilenmeye maruz kalan bir varlık. Özellikle buluş çağından sonra enfüste sürekli bir şekilde var olan değişim ve gelişimle beraber varlık sahalarında hayatına taatluk eden bir çok şeyi, esyayı da değiştirip yenileyen bir varlık. Basit bir kaç misal verecek olursak eskijen kıyafetini yeniliyor. Modeli geçmiş ve ihtiyacını karşılamayan arabasını yeniliyor. Evinde kullandığı koltuğu kanepeyi ihtiyacını karşılamadığı yada göz vs. zevklerini tatmin etmediği için değiştiriyor, yeniliyor.

Buradan şunu anlıyorum ki değişim ve yenilenme bir fıtrat kanunu. Şöyle bir soru sorsam ki

"İnsan bir şeyi ne zaman yenilemeye ihtiyaca duyar?"

Bu sorunun cevabı olarak aklıma gelen cevaplar

- 1- O şey eskiyip mahiyetini ve işlevini kaybettiği zaman.
- 2- O şey ihtiyacını karşılamadığı zaman
- 3- O şey eskimesede, ihtiyacı karşılasada insanın göz, his ve zevk gibi noktalarını tatmin etmediği zaman.

Bu ve buna benzer bir çok nokta insanın afakta istimal ettiği esyayı değiştirme sebepleridir ve özellikle bu dışın yanı sıra zahirin, süsün ve şatafatın esas olduğu bu zamanda bizler esya noktasında bu yenilenmeyi hiç aksatmayız ve imkan olsun olmasın her türlü şartları zorlayıp bu değişimi en üst seviyede yapmayı eksik etmeyiz. Bunca maddi imkansızlıklar ve darlıklara rağmen kullandığımız aldığımız en üst seviyedeki telefonlar buna güzel bir misal ve isbat oluyor.

Bununla beraber insanın sürekli güncellenmesi yenilmesi gereken bir şeyi daha var ki maalesef dünyaya geliş gayesini Kur'an ve sünnet ile anlamlandırmayınca o sürekli yenilmesi ve güncellenmesi gereken hakikat unutuluyor.

Bu yenilemem ve güncellemem gereken hakikat bana Kur'an-da

EY İMAN EDENLER ! ALLAH'A İMAN EDİN ...! {NİSA SURESİ 136}

Kur'an'ın bir müfessiri hakikisi olan hadis-i şerifte

İMANINIZI "LA İLAHE İLLALLAH" İLE TECDİD EDİNİZ

{MÜSNED II/359}

şeklinde geçen imandır.

Maalesef imanın bu yenileme ihtiyacı bir telefon yenileme yada araba yenileme kadar dikkat çekmiyor, ihtiyac hissedilmiyor. Bunun bir çok sebebi var haccaten belki temel sebebi bana yine Kur'an tarafından şöyle bildiriliyor.

BEDEVİLER İNANDIK DEDİLER. DE Kİ : SİZ İMAN ETMEDİNİZ

AMA İSLAM OLDUK DEYİN. HENÜZ İMAN KALPLERİNİZDE

YERLEŞMEDİ. {HUCURAT SURESİ - 14}

Yani ben ve bu asrın ehli-i imanı iman hakikatını bir kere ikrar etmekle olup biten bir şey zannedip iman dairesine girdikten sonra iman ile ilişkimin biteceğini ve tek amacın amelî fiilî ve mâlî ibadetlerle dini yaşamak olduğu zannına girince iman tecdidî pek önem arz etmiyor. Maalesef hayati öneme sahip iman tecdidî cuma geceleri camide koro halinde yapılan istiğfar ve nikah tazeleme ritüeline dönüyor.

Üstad hazretleri bu asırda en büyük bir ihtiyaç olan ve çok büyük bir tahribin etkisinde kalan iman hakikatlarını taklidden tahkike çevirmek ve kalpte subut bulmasını sağlamak adına Kur'an'dan almış olduğu dersle, Kur'an'ın imana dair ayetlerini Kur'an'î bir metod ve usul ile tefsir ettiği Risale-i Nur eserlerinde bu iman eğitimi esas alıp ders vermiş. Ve özellikle bu asrın ehli imanını iman eğitimi ve teccid çalışmasına tesvik etmiş.

BU ZAMANDA EN BÜYÜK BİR İHSAN BİR VAZİFE

İMANI KURTARMAKTIR. BASKALARININ İMANINA KUVVET VERECEK BİR SURETTE GALIŞMAKTIR.

ŞEMİRDAĞ LAHİKASI-1 62}

bu ve buna benzer bir çok ikazlarla zamanın dehşetinden ve imana yapılan tacruzlardan, imansızlığın dünyevi ve uhrevi zararlarından bahsetmiş.

Tabi maalesef gençlerimize işlenmiş amel merkezli, fiili ve mâli ibadet merkezli din yasantısı hastalığı nedeni ile Risale-i Nur'un bu iman eğitimi alem-i islam içinde hak ettiği değeri bulamamış. Bu iman eğitimi eserleri ateist ve deistleri mat etmek onları ikaz ve ikna etmek adına yazılan ve okunması gereken eserler zannedilmiş. Birde dairemiz içinde Risale-i Nur'dan bi haber, metoduna cahil fenomenler, motivasyon konuşmacıları kameramanlarla ellerinde kitap ateist, deist kovalamaya başlayınca güzide hakikî imaniye eserleri ve eğitimi ehli imandan gitgide uzaklaşmış.

Risale-i Nur dersin başında zikrettiğim emri ilahî ve emri nebevî olan imanın teccidini sistemli bir şekil ve metolla yapıyor.

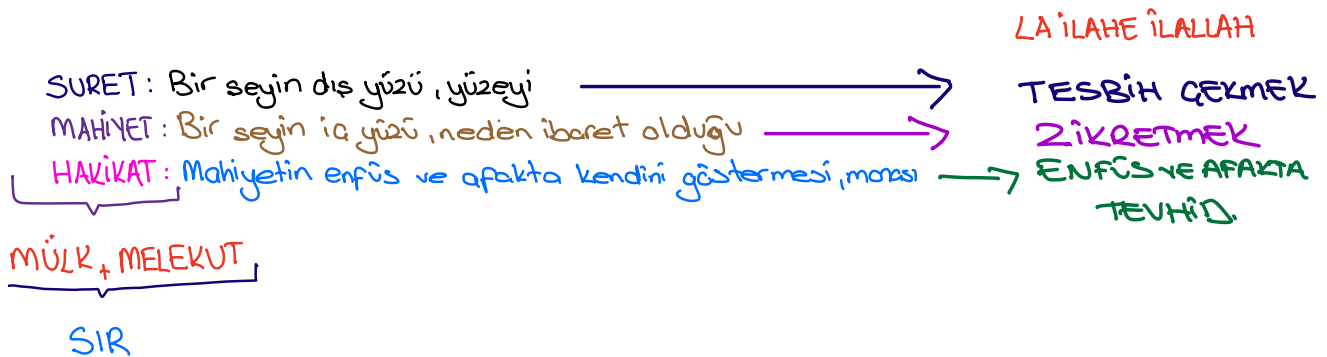
Birde Üstad dersin başında geçen imanın tecdidini emir ve tavsiye eden emri-neberiyi yani hadisi serifi Mektubat isimli eserinde bir bölümde dört noktada imanın tecdid edilmesi gereken bir hakikat olduğunu izah ediyor. Bu dersimde bu kısmı analiz etmeye çalışacağım.

Dördüncü Mes'ele

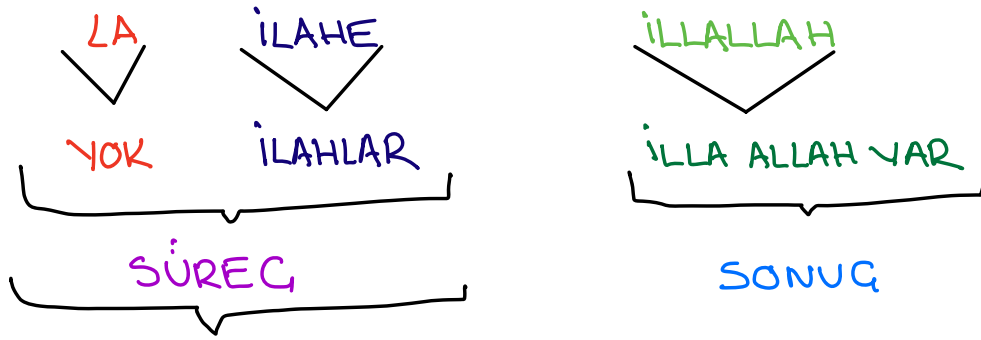
جَدِّدُوا إِيمَانَكُمْ بِأَنَّ إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ

in hikmetini soruyorsunuz. Onun hikmeti, çok Sözlerde zikredilmiştir. Bir **sırr-ı hikmeti** şudur ki: **İnsanın hem şahsı, hem âlemi her zaman teceddüd ettikleri**

İmanınızı La ilahe illallah ile tecdit ediniz hadisinin hikmeti soruluyor. Üstad'da çok Sözlerde yani Risale-i Nur'un çok çok yerlerinde imanın yenilenmesi gerektiğinin esbabını açıklamış. İnsanın mahiyetinden, aşkın dehşetinden ve manevi tahribatından, kırk vefiyattan otuzdokuzunun kaybetmesinden vs. bütün bu esbab bu aşırda iman yenilenmenin gerekliliğinin hikmetleri hükmünde. Bu kısımda sırrı hikmeti anlatılacak. Sır kelimesinden ben şunu anlıyorum. Bir şeyin suret, mahiyet ve hakikatını bütünsellik içinde anlaşılması.

Öncelikle La ilahe illallah kelime-i tevhidinin manasına bir bakalım.

Ayetlerimizi onlara
afakta ve enfüste
göstereceğiz.
{FUSSİLET 53}

Kur'an bu la ilahe illallah hakikatını bir süreç eğitimi ile anlatır. Bunu yaparken enfüs ve afakta var olan bir çok yaratılış nazarı verip bu yaratılış yapabilecek yegane gücün her şeyi yapabilecek bir ilim, irade ve kudret sahibi olacağını gösterir. Buraya kadar benden öncelikle nefiy yani ilahların yeni rehminde tesir verdiğim bir şeyi yapabilme gücü verdiğim ilahlastırdığım varlıklar. Kur'an'ın bu metodu ile nefyedip illallah sonucuna ulaşmaya çalışmaktır.

Yoksa direk sonucu söylemek yada süreç eğitimi ihmal edip bir çok şeye tesir, menfaat ve zarar verme gücünü verip ilahlaştırarak kelime-i tevhidi zikretmek kendi kendini yalanlamak olacaktır. Esas olan zarar olan LA İLAHE kısmıdır. Varlık sahasında müşadeye dayalı her bir LA İLAHE benî tehki bir İLALAHYA tasıyacaktır.

Dört nokta insan imanını yenilemeye muhtac olduğuna dair izahlar şöyle yapıyor:

hikmeti şudur ki: **İnsanın hem şahsı, hem âlemi her zaman teceddüd ettikleri için, her zaman teccid-i imana muhtaçtır.** Zira insanın herbir ferdinin manen çok efradı var. Ömrünün seneleri adedince, belki günleri adedince, belki saatleri adedince **birer ferd-i âher sayılır.** **Çünkü zaman altına girdiği için o ferd-i vâhid bir model hükmüne geçer, her gün bir ferd-i âher şeklini giyer.**

İnsan varlık serüvenine başladığı anda sürekli bir değişime ve dolayısıyla yenilenmeye maruz kalıyor. Hem insanın şahsı hemde içinde bulunduğu âlemi, çevresi değişiyor. Aslında zahîrde "Hasan" bir iken "ferdi vahid" iken seneler, aylar, haftalar, günler, saatler, dakikalar, saniyeler, saliseler vs.... şeklinde an ve an değişen yenilenen bir Hasan ile her zaman kaydında bir farklı fert ile "ferdi âher" oluyorum.

Resmin bütününde bu yaş değişimi hücre bazında milyolarca hücre ölüyor altı ayda bir mikro alemde fennen sabit bir değişim ve teccidde maruz kalıyorum.

İşte bütün bu değişim ve teccid aslında büyük bir tasarrufun göstergesi ve bu tasarruf içinde bütün kainatı da kabzârî tasarrufunda tutan mutlak ve muhit bir ilmin, iradenin, kudretin göstergesi.

Bu farkındalık LA İLAHE süreci dir bunu yapan yegone mercûin ALLAH olduğunun idraki İLLALLAH sonucudur.

İnsanın bu mahiyetindeki cesedi ve etvarî değişim sürekliliği her daim suuru, kavli bir LA İLAHE İLLALLAH'ı gerektirir. Böylece her bir ferd-i âher nurlanacak neticede inşaallah nurlu bir ferd-i Hasanî netice verecek.

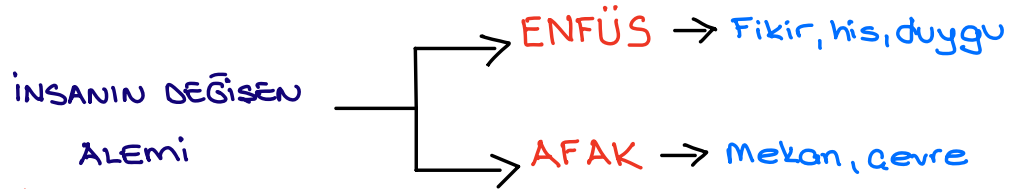
RESİMLER ... !!!

Hem insanda bu taaddüd ve teceddüd olduğu gibi, tavattun ettiği âlem dahi seyyardır. O gider, başkası yerine gelir, daima tenevvü' ediyor; her

333

gün başka bir âlem kapısını açıyor. İman ise hem o şahıstaki her ferдин nuru hayatıdır, hem girdiği âlemin ziyasıdır. Lâ ilahe illallah ise, o nuru açar bir anahtardır.

İnsan sürekli değiştiği gibi o değişim beraberinde âleminde değişimini gerektiriyor. Bu noktada âlem dediğimde iki noktayı anlıyorum

ENFÜSTE Kİ DEĞİŞEN ALEMLER

İnsan kendi mahiyetinde âlemleri derz eden bir cem'i cemdir. Bütün kainatla bir irtibatı vardır. Bir iki misal verecek olursam Risale-i Nur'da sekiz sınıf varlık zikredilir. Bunun dördü görünen, dördüde cesedi olarak görülmeyen varlıklardır.

VARLIK TÜRLERİ

İNSAN	MELEK
CEMAAT	ŞEYTAN
HAYVANAT	CİN
NEBATAT	RUHANI

İnsan kendi haricinde bu yedi varlığın hususiyetlerini mahiyetinde barındırır. Hatta bizde kelimalarımızla bunu tasdik ederiz

Sürekli iyi olan iyilik yapan MELEK GİBİ, deşas ve aldatıcı birine ŞEYTAN gibi, çok uyanık ve hızlı birine CİN GİBİ, hareketsiz durağan birine OT GİBİ, var olup varlığı hissedilmeyen birine RUH GİBİ, kaba ve iri birine HAYVAN GİBİ, sağlam ve güvenilir birine DAĞ GİBİ deriz

Diğer tarafta insan vücudunda daireler olduğu söyle nazara veriliyor:

Ve keza insanın vücudunda birkaç daire vardır. Çünkü hem nebatîdir, hem hayvanîdir, hem insanîdir, hem imanî. Tezkiye muamelesi bazan tabaka-i imaniyede olur. Sonra tabaka-i nebatiyeye iner. Bazan da yirmidört saat zarfında her dört tabakada muamele vaki' olur. İnsanı hata ve galata atan, bu dört tabakadaki farkı riayet etmemektir.

خَلَقَ لَنَا مَا فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا

ya istinaden insanîyetin mide-i hayvaniye ve nebatiyeye münhasır olduğunun zannıyla galat ediyor.

İnsan mahiyetinde bütün varlıkların alemlerin uzantılarını tasır. Küçük bir misal insan büyüme, gelişme, uyuma vs noktalar ile nebatî bir tabakamız, şevket, korku, güç gibi noktalarda hayvani bir yönümüz tabakamız, akıl, suur, kalp, ruha bakan noktalarımız insanîyet tabakamız, inanılara mahsus bir tabakamızda iman tabakamız var. Sürekli tabakalar arasında gidip geliyoruz. Her bir tabakada o tabakaya ait haller, vaziyetler, nimetler ile hemhal oluyoruz. Diğer bir noktada insanın sürekli değişen halleri.

Ey insan! Fâtır-ı Hakîm'in senin mahiyetine koyduğu en garib bir halet şudur ki: Bazan dünyaya yerleşemiyorsun. Zindanda boğazı sıkılmış adam gibi "of, of" deyip dünyadan daha geniş bir yer istediğin halde, bir zerrecik bir iş, bir hatıra, bir dakika içine girip yerleşiyorsun. Koca dünyaya yerleşemeyen kalb ve fikrin, o zerrecikte yerleşir. En şiddetli hissiyatınla o dakikacık, o hatıracıkta dolaşıyorsun.

Yine Kastamonu Lahikasında kabz ve bast haletlerinin celâl ve cemâl tecellisinden intibah ehline geldiğinden bahseder.

AFAKTA DEĞİŞEN ALEMLER

İnsanın enfûsi değişiminin yanında afakta da cokca mekansal değişimlere maruz kalır. Bazen bir yenden başka bir yere gider, sehirden sehine gider hatta odadan odaya geçmek bile insan üzerinde tesiri olan bir hakikat olduğudu asıkkardır. Hatta tebdil-i mekanda ferahlık vardır darbı mesel olmuştur.

İşte bütün enfûs ve afaktaki değişimlerin tasarrufunu yapan 20'ti bilmek ve bu alemleri nurlandırmak ve bu alemlerdeki tasarruflar ile ortaya çıkan halet ve vaziyetleri tevhid ile ilişkilendirip tesirin zarar ve menfaatin yegane kaynağı olarak Allah olduğunu bilip o alemleri ve o alemlerde vücuda gelen değişim ve tesirleri lehinde şahadet edecek bir hale geçirmek için her an "LA İLAHE İLLALLAH" hakikatına muhtacdır.

Evet her gün, her zaman, herkes için bir âlem gider, taze bir âlemin kapısı kendine açılmasından, o geçici herbir âlemini nurlandırmak için ihtiyaç ve iştiyakla "Lâ ilahe illallah" cümlesini binler defa tekrar ile o değişen perdelere ve âlemlere herbirisine bir "Lâ ilahe illallah"ı lâmba yaptığı gibi, öyle de: O kesretli, geçici perdeleri ve tazelenen seyyar kâinatları karanlıklandırmamak ve âyine-i hayatında in'ikas eden suretlerini çirkinleştirmemek ve lehinde şahid olabilen o misafir vaziyetleri aleyhine çevirmemek için, o cinayetlerin cezalarını ve Padişah-ı Ezelî'nin

İnsan eğer bu değişen alemleri nurlandıramazsa maalesef o alemde, o zamanda ve hadisede takılıp kalıyor. Basına gelen o hadisede o tasarrufta zahiri sebaba, kişilere verdiği tesir ile müessiri hakikiyi unutup "hangi fiilimle bu gadrime fetva verdim" sorusunu soramayıp senelerce belki de bir ömür boyu ruhun anlam arayışının, tevhid sukuruna ulaşamayışının adı olan ızdırap içinde yaşıyor.

Diğer bir hususta su insan taklidi iman ile ihsan, cemal, kemal gördüğü şeylere bağlanır. Varlık sahasında herbiri birer aynesi olan ve Cemali Mutlak, Kerimi Mutlak, Kemali mutlakın cilve ve tecellisi olan mevcudattan tezchür eden ihsanların, mükemelliklerin, güzelliklerin kaynağını unutup aynelere yapışır ve onlara bir ilahlık vermeye başlar.

İste her bir LA İLAHE İLLALLAH beni bu vehmi mabudlardan ve ilahlardan kurtaracak bir tefekkür ve tezekkürdür.

İ'lem Eyyühel-Aziz!

Kelime-i Tevhid'in tekrar ile zikrine devam etmek, kalbi pek çok şeylerle bağlayan bağları, ipleri kırmak içindir. Ve nefsin tapacak derecede sanem ittihaz ettiği mahublardan yüzünü çevirtmektir. Maahâza, zâkir olan zâtta

Hem insanda mündemiâ bulunan ve herbirinin manevi bir ibadeti bulunan maddi ve manevi cihazatın istikamete yaradılış gayesine uygun işlerle meşguliyetini temin etmek ve adeta kiblesine çevirtmek için yapılan bir tefekkür ve tezekkürdür.

ittihaz ettiği mahublardan yüzünü çevirtmektir. Maahâza, zâkir olan zâtta bulunan hâsse ve latifelerin ayrı ayrı tevhidleri olduğuna işaret olduğu gibi, onların da onlara münasib şerikleriyle olan alâkalarını kesmek içindir.

Zihnin kiblesi ve tevhidi marifetullahıdır. Şeriki macalayoniyattır, marifetullahıktan mahrum bırakılmış bilgiler ve düşüncelerdir.

Hissin kiblesi ve tevhidi muhabbetullahıdır. Şeriki ise manayı isim ile duyulan sevgilerdir.

Sair bütün maddi ve manevi cihazat ve latifelerin herbirerlerinin istikametini bulmak, şeriklerinden kurtarmak adına her an tecdidi iman lazım ve ekemdir.

Hem insanda madem **nefs, heva ve vehim** ve **şeytan** hükmediyorlar, çok vakit imanını rencide etmek için gafletinden istifade ederek çok hileleri ederler, **şübhe** ve **vesveselerle** iman nurunu kaparlar. Hem zahir-i şeriata

İnsanı yaratılış gayesi olan Cenab-ı Hakkı tanımak ve ona iman edip ibadet etmekten uzaklaştıran ve gafletinden istifade edip günahlara sevk eden, itikadi şüphe ve vesveseleri üfleyen ders veren başta nefsi ve şeytanı bunların ders ve üflemesi ile aklınan vücutta gelen şüphe ve vesveseleri var. Bu günahlar, şüpheler, vesveseler mahall-i iman olan batn-ı kalbe ilişip imanı zedeliyor.

Bütün bunlardan ve manevi tahribattan, günahlardan zarar gören yıpranan, eskiyen imanımızın **LA İLAHİ İLLALLAH** ile yenilenip güncelleniyor. **İşte bu kelime-i tevhid bana bu sunu kazandıracak bir tepekkür ve tezekkürdür.**

ederler, **şübhe** ve **vesveselerle** iman nurunu kaparlar. Hem **zahir-i şeriata muhalif düşen** ve **hattâ bazı imamlar nazarında küfür derecesinde tesir eden kelimat** ve **harekât eksik** olmuyor. Onun için her vakit, her saat, her gün **tecdid-i imana bir ihtiyaç vardır.**

Her zaman diliminde insanların ağızından çıkan ve küfrü işlemem eden, netice verebilecek kelimalar çıkmış ve çıkmaktadır. Hatta bu noktada "Elfaz-ı küfür" başlığında eserler neşredilmiş.

Bu minvalde **Üstad** hazretleride bu zamanda insanların ağızından çıkan küfrü işlemem eden kelimaların varlığını **Lem'alar** isimli eserde söyle ifade ediyor.

Ey insan! Bil ki, insanların ağızından çıkan ve dinsizliği işmam eden dehşetli kelimeler var. Ehl-i iman, bilmeyerek istimal ediyorlar. Mühimlerinden üç tanesini beyan edeceğiz:

Birincisi:

"**Evcedethü-l esbab**" Yani, "Esbab bu şey'i icad ediyor."

İkincisi:

"**Teşekkele binefsihi**" Yani, "Kendi kendine teşekkül ediyor, oluyor, bitiyor."

178

Üçüncüsü:

"**İktezathü-t tabiat**" Yani, "Tabiîdir, tabiat iktiza edip icad ediyor."

Türkçe'de "Edilgen fiiller" vardır:

Yüklemde belirtilen işi, fiili gerçekleştirenin kim olduğunun yani öznenin bilinmediği, tahmin edilmediği cümlelerdir.

"Yağmur yağdı"

Cümlesinde yağmurun yağma fiilini yapan belli değil. Bu cümle

zahiriyyun imamlara göre küfürdür. Zira esas olması gerek

"Allah yağmurun yağdırdı" demek yada "Yağmur yağdırılıyor" diyerek gizli özne de yapanın Allah olduğuna işaret etmektir.

Fakat her böyle konuşan kişi küfre girmez. Zira iman sual ile anlaşılır. Kişi bunu söylerken surenda Allah'ın bu fiilleri yaptığı varsa kişiye kafir denmez.

Üstad buna Lem'alar isimli eserinde

BAZAN KELAM KÜFÜR GÖRÜNÜR FAKAT SAHİBİ KAFİR OLMAZ.

{LEM'ALAR 274}

cümlesi ile insanları küfür ile itham etme yolunu kapamıştır.

Fakat maalesef özellikle bu zamanda sosyal medyanın hayatımızda oldukça büyük bir yer teşkil ettiği zamanda din ve o temas eden değerler ile alenen alay edildiği bir zamanda bu elfazı küfür ile itikada temas eden sakalara ortak olmamak çok zor.

Bununla ilgili bir videoda izlediğim yaşanmış bir olayı not almak istiyorum.

Bir cihad esnasında mola verilmiş

Mola esnasında bir hafız sahabe sesli Kur'an okuyormuş.

Ordakilerden biri

"Nerede bir hafız gördüysek hep sımsıkı bunlar.

Hep göbekliler hafız oluyor" diye espri yapmış

Orada bir sahabi

"Sen ne yaptın demis. Sen bunun göbегini değil Kur'an'ın insanları göbekli yaptığını söyledin" demis

"Senin Kur'an'a saygın olsa bu adamın göbегi ile Kur'an arasında bağ kurmazdın" demis.

Hafızlar hakkında o espriyi yapan kişi

"Sakayı büyütmenin anlamı yok, saka yaptım ben" demis

Diğer sahabi de

"Seni ben Resullah'a söylemek zorundayım. Sen Kur'an'a hakaret ettin" diyerek mes'eleyi Efendimize taşıdı.

Efendimiz (asm) hayvanına binerken mes'eleyi dinliyor ve

Efendimiz (asm) susuyor cevap vermiyor.

Sakayı yapan kişi de Efendimizin (asm) atının üzengisini tutmuş "Ya Resullah sakaydı demis".

Bunun üzerine iki ayet nazil oluyor. **Tevbe Suresi 65-66. ayetler.**

ŞAYET KENDİLERİNE SORSAN "BİZ SADECE LAFA DALMIŞ,
SAKALASIYORDUK", DERLER. DEKİ "SİZ ALLAH İLE, AYETLERİYLE
VE PEYGAMBERİYLE Mİ EĞLENİYORDUNUZ.

{TEVBE 65}

SAXIN BOSUNA ÖZÜR DİLEMENİN. SİZ İMAN ETTİĞİNİZİ
SÖYLEDİKTEN SONRA KÜFRÜNÜZÜ AÇIĞA VURDUNUZ.
İÇİNİZDEN BİR KISMINI BAĞIŞLASAKTA BİR KISMINI
SUÇLARINDA ISRAR ETMELERİNDEN DOLAYI AZAB EDECEĞİZ

{TEVBE 66}

Bu misal gibi bir çok dine, Kur'an'a, İslam'a, seaire temas eden meseleler hakkında şaka yapıyoruz, peşpaye sevir yede yapılan şakalara gülüyoruz, onları yayıyoruz, fiilen iltizamen iltihaken dahil oluyoruz.

Bütün bu ve buna benzer günaç ve itikadi problemlerden hõlas olmak ve bu fiil ve sâzlere, fikir ve uygulamalara düşmemek adına LA İLAHE İLLALLAH kelamı benim için çok önemli tefekkûri ve tezekkûri bir ders olduğundan dolayı fikir ve fiil yönleri ile imanımı tecdid sâdedinde tavsiye edildiğini anlıyorum.

Elhasıl

Şuurlu her ehli iman fikir boyutunda takkiki iman eğitimi derslerini sürekli olarak yaparak LA İLAH İLLALLAH derslerini talim edip imanını takviye ve tecdid ettiği gibi, bu kelimeyi tevhidî bu manalar bütünlüğü içinde zikrederek imanını takviye ve tecdid eder ve etmelidir.